

Staré Modřany

15.9.2023 - | Městská část Praha 12

Původní zástavbou v těchto místech byly statky a domky řemeslníků. Modřany tu žily bohatým společenským a spolkovým životem. Představu o něm získáme z vlastního životopisu Hynka Kotvy, ředitele nedaleké chlapecké školy.

V několika následujících úryvcích z pozoruhodného životopisu Hynka Kotvy (1874 Olešná U Rokycan – 1945 Modřany), který napsal ve třetí osobě, nahlédneme jeho činnost pedagogickou, divadelnickou, muzikantskou a spolkovou: „Od roku 1893 působil zprvu jako zatímní podučitel a posléze jako ředitel obecné školy chlapecké, ředitel pokračovací školy živnostenské a ředitel opatrovny v Modřanech.“

„Na všech místech svého působení se věnoval zejména divadlu, hudbě a zpěvu. Založil smyčcové i pěvecké kvarteto a sexteto, hrál na varhany, založil a vedl pěvecký kroužek Beseda Tyl. Účinkoval v komorním kvintetu i symfonickém orchestru. Dlouhá léta vyučoval hru na housle. Mnoho let byl též ředitelem kůru, na jehož krásnou chrámovou hudbu obyvatelé dosud vzpomínají. Sám byl činný po celém okolí jako operní zpěvák zejména Smetanových oper, později vystupoval i se svou dcerou, kterou vycvičil na výbornou sopranistku. Režíroval ochotnická představení jako Lesní panna od Tyla, Následky dostaveníčka od Kühna, Kulatý svět od Šamberka. Působil při zřízení nového jeviště v novostavbě sálu hostince U Nováků, jezdil se zvolenou komisí po význačných jevištích, aby z dobrého zavedl zde to nejlepší.“

„Byl v jednatřiceti spolcích či korporacích. Šlo o spolky kulturní, humaní, tělocvičné, hospodářské, finanční, odborové, samosprávné i legionářské.“

V závěru svého životopisu Hynek Kotva přeje všem „spolkům, obci a zejména drahé vlasti hojných úspěchů a bude jej blažiti vědomí, přispěl-li k těmto také svou malou hřivnou. Vlasti zdar. V Modřanech, dne 21. 3. 1941, v první jarní den, Hynek Kotva.“

Svůj životopis, jehož celé znění uvádíme na webových stránkách MČ Praha 12, sepsal již na odpočinku jako ředitel ve výslužbě. Osudným se mu stal konec druhé světové války, když jej dne 6. 5. 1945 v jeho domě v Dolnocholupické ulici zasáhla dělostřelecká palba. Přál si, aby mohl vydatně prospěti národu dle slov Josefa Kajetána Tyla: „Všechny naše kroky musí vésti láska k národu a jeho štěstí.“ Posuďte sami, že se mu snad jako málokomu jeho přání splnilo.

Panel Pod Belárií byl vytvořen v roce 2023 s využitím rodinných sbírek Borkových a Kotvových s laskavým svolením Jana Borka a Ivany Skřivanové. Pokud není uveden autor fotografií, je neznámý.

Dramaturgie a texty: Martina Jesenská, Jitka Neubergová

Grafický design a ilustrace: Oskar Helcel

Zvláštní poděkování Zdeňku Munzarovi

https://www.praha12.cz/vismo/o_utvar.asp?id_org=80112&id_u=1778